

În sfârşit după vreo trei săptămâni de planificări şi anulări din cauza vremii, prognoza meteo pare a ne da o şansă duminică, 13 septembrie, anunţându-se vreme în general bună cu ceva şanse de ploaie numai după-amiază.

Traseul va fi parcurs dinspre est spre vest, gradele de dificultate fiind 1B pentru Creasta Vârtopel si 3A pentru Creasta Arpăşel. Este obligatoriu echipamentul tehnic specific (ham, cască , câteva bucle echipate, bucle de cordelină sau anouri, dispozitive de rapel, una sau două corzi pentru asigurare şi efectuarea rapelurilor)

Echipa: Cosmin Szekely şi Dani Barac

Ajungem la Bâlea în jurul orei 8 şi pentru a scuti urcatul echipamentului via Şaua Caprei - Lacul Capra - Căldarea Fundul Caprei - Fereastra Zmeilor (1.5-2 ore), trecem pe partea sudică şi urcăm cu maşina pe drumul forestier de la baza căldării Fundul Caprei, drum care se termină nu departe de refugiul Fereastra Zmeilor. De aici urmăm traseul turistic marcat cu triunghi galben, care ne trece pe lângă refugiul, iar de acolo în creastă, în Fereastra Zmeilor.

De aici ne întoarcem pe potecă câteva zeci de metri, după care urcăm pieptiş versantul abrupt, înierbat care ne scoate la începutul Crestei Vârtopelului într-un loc domol, pe un tăpşan de iarbă, loc excelent de popas.

Aici, după ce admirăm abrupsurile de piatră care se prăvălesc pe versantul nordic al crestei și eventual ne luăm micul dejun, ne echipăm și pornim înspre vest urmând matematic creasta.

Trecem câteva porțiuni destul de ascuțite și expuse, după care începem să urcăm susținut, depășim câteva țancuri, în final ajungând la punctul cel mai înalt de pe muchie, Vârful Vârtopei (2385m)

Aici scoatem coarda și organizăm primul rapel, care ne va coborî în șaua îngustă a Vârtopei, situată între Vârful Vârtopei și Vârful Fântâna. Aici practic se termină Creasta Vârtopei și începe Creasta Arpăşel, iar în Vârful Fântâna se termină impunătoarea muchie Albota

De aici, creasta devine lată și comodă scoțându-ne în câteva minute pe Vârful lui Adam (2370m) pe care îl recunoaștem imediat după dala de beton cu cele trei cabluri metalice.

După un scurt popas continuăm pe muchie, în scurt timp ajungând deja la baza urechii estice, a cărei escaladă pe lespezile de piatră înclinate nu depăşeşte gradul III. Ne legăm în coardă după care plec cap într-un traverseu ascendent spre stânga, asigur cele trei pitoane întâlnite, după care traseul îşi pierde din înclinaţie terminându-se în scurt timp în vârful urechii estice.

De aici urmează un rapel de circa 15 m până în Spintecătura lepurei, intrarea în acest rapel mi s-a părut puțin dificilă datorită poziției laterale dreapta a verigii de rapel. Aici ne-am dat seama că nu e bine să te încrezi în buletinele meteo, vremea bună prevestită transformându-se în ceață și ploaie. Urmează urcuşul pe urechea vestică. Aici nu mai sunt pitoane, de obicei se urcă la liber, eventual ajutându-ne de vechiul cablu de oțel care încă este la datorie.

Ajunși în vârful Urechii Vestice încetează și repriza de ploaie. Coborârea de aici se face de obicei din două rapeluri. Trebuie să specific că ambele puncte de rapel din Urechea Vestică cât și cel din Portița Arpăşelului au fost reechipate anul acesta de către Salvamont Argeş cu bolturi de expansiune, urechi, lanțuri și verigi de rapel.

Pe custurile Făgărașului - Creasta Vârtopel-Arpășel

Ajunși jos strângem coarda și ne pregătim de ultima porțiune din Creasta Arpășelului, foarte ascuțită și spectaculoasă, în dreapta, spre căldarea Găvanu, muchia căzând într-un abrupt de peste 200 m

Urcăm două țancuri între care desfășoară niște șei prelungi, foarte ascuțite, parcurgerea acestora dându-mi impresia că merg ținându-mă de gard

Ajungem curând în extremitatea vestică, unde muchia coboară brusc 40m în Portița Arpășelului, formând Marele V